

[Pia Kjærsgaard]

I TV-Avisen den 26. oktober 1985 blev vist et indslag, hvor personer iklædt araberliggende dragter øvede sig i kamelridning. I mangel af bedre øvede deltagerne sig dels på melsække, dels på islandske heste. Kursets afslutning skulle efter oplysning i TV-Avisen foregå i Tunesien, hvor kursusdeltagerne skulle vise deres tillærte færdigheder på rigtige kameler. Efter spørgerens opfattelse er AOF-kurset langt ude i det latterlige overdrev.

Spm. nr. S 172

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 172, der var stillet af Tove Lindbo Larsen (S) til kirkeministeren, er taget tilbage den 30. oktober 1985. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til kirkeministeren (29/10 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke regler der er fastlagt for regnskab og revision i henhold til lov om folkekirkens økonomi § 9?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Diæter, fast vederlag m.v.).

Af Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 16/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg synes, det er meget vigtigt at understrege, at den decentralisering af opgaverne fra stat til kommuner, som mange af os ønsker, forudsætter, at der er mennesker ude lokalt, der føler et ansvar for og et incitament til at påtage sig denne spændende, men store opgave, det er at have ansvaret for en stor del af den offentlige administration.

Vi er vel derfor også alle enige om, at den samlede vederlæggelse skal være rimelig set ud fra den arbejdsbyrde, der følger af hvervet. SFs forslag giver mig lejlighed til at komme med for det første nogle generelle

bemærkninger om, hvorvidt det nuværende system om vederlæggelse af kommunalbestyrelsesmedlemmerne fungerer fuldt ud tilfredsstillende, og for det andet nogle kommentarer til det aktuelle forslag fra SF.

Hvad angår det generelle om vederlæggelse af kommunalbestyrelsesmedlemmer, er jeg tilhænger af, at den nuværende brede og ret vilkårlige vifte af fast vederlag, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, diæter for møder under og over 4 timer, godtgørelse for fravær fra hjemstedet og kørselsgodtgørelse erstattes af et mere enkelt system med faste vederlag.

Den nuværende vederlæggelsesform er fremkommet som knopskydninger på en diætordning, der blev indført i 1950, og der er i dag næppe saglige grunde for at opretholde en differentiering mellem flere forskellige vederlæggelsestyper.

Allerede i april 1983 nedsatte jeg derfor et udvalg, der skulle se på, hvordan vi kunne foretage en omlægning til en ordning med faste vederlag. Grundtanken var den, at det burde være muligt i kommunerne at lave en vederlagsordning, der svarer til den, vi kender herinde, hvor princippet er, at hvert medlem oppebærer et fast vederlag, der er uafhængigt af mødeaktiviteten og ens for alle medlemmer. Formen med et fast vederlag kendes allerede i dag inden for det kommunale system for så vidt angår borgmestre, viceborgmestre og formænd for de stående udvalg.

De kommunale organisationer syntes nu ikke umiddelbart om udvalgets forslag om at afskaffe diæterne, der er knyttet til antallet af møder, hvorfor det blev besluttet, at udvalgets model om fast vederlag skulle afprøves ved nogle frikommuneforsøg. Disse forsøg starter pr. 1. januar næste år.

Det er så min tanke, at vi skal anvende den næste kommunale valgperiode til en modernisering i det hele taget af kommunalbestyrelsesmedlemmernes arbejdsvilkår og herunder også en enklere vederlagsform.

Jeg vil godt understrege, at min tanke om en omlægning til faste vederlag ikke i økonomisk henseende er bundet til det nuværende niveau. På den anden side mener jeg, at en justering må afvente næste kommunale valgperiode, og til den tid har vi forhåbentlig også fået bedre råd til at give vores kommunalbestyrelsesmedlemmer en rimeligere aflønning.